

На 7 септември, артилерийското сражение се продължи дори до вечерята, прѣзъ което врѣме неприятеля не се опита нито единъ пѣтъ да атакува. Едва надвечеръ, при мръкване, Руситѣ прѣкратиха огъня, който подновиха пакъ посрѣдъ нощъ, стрѣляйки на прилука всѣки 15 или 20 минути, съ цѣль да държатъ будни турскитѣ войски и да ги уморяватъ. Топовнитѣ гърмежи идѣха повече отъ хълмоветѣ G, разположени на югоизтокъ отъ Радишево. Нощта бѣше много тъмна, та за туй безполезно бѣ да се хабятъ снарядитѣ: Турцитѣ се ограничиха само съ изпращането на нѣколко гренади въ посока на Гривицкото открито плато, за да констатиратъ точността на стрѣлбата, която бѣха урегулирали прѣзъ деньтъ.

Въ сѣббота на 8 септември, неприятеля продължаваше да бомбардира сѣщитѣ пунктове, срѣщу които срѣляше и прѣжния день, ала лесно бѣше да се разбере отъ гѣстотата на огъня, че числото на орѣдията му бѣ значително увеличено. Още сутринята той бѣ изправилъ на платото задъ село Гривица, край пѣтя за Пелишатъ, една мачта, върху която бѣ каченъ единъ съгледателъ. Малко по късно, той постави на сѣщото мѣсто една батарея отъ орѣдия съ голѣмъ калибръ, която почна да бомбардира града и източния фронтъ.